

затекли да видѣтъ и поздраветъ нѣкогашний си приятель съ „добрѣ дошлъ,“ като го распитатъ какъ и какво сторилъ, та достигналъ това си положение. Съ всички, Ангеловъ се отнасялъ най-любезно и другарски. Всѣкому расправѣлъ за своитѣ теглила и сиромашия, до като свърши училището. А какъ расказвалъ за земята, отъ кждѣто сж дошле тѣхнитѣ бащи! „Ехъ, говорилъ, рай е, а не като тукашнитѣ голи пустини!“ Чудѣли се болгарскитѣ Ангелови познаници на неговето постоянство и сладъкъ расказъ за непозната тѣмъ бащина земя, като го не оставили ни единъ день не посѣтенъ. Радвалъ се и той на всички, като глѣдалъ, че не съвсѣмъ се изгубили патриотическитѣ чувства, на неговитѣ любопитни съотечественници. Цѣли слова и сказки имъ говорилъ той, изъ българската история, като постоянно твърдѣлъ, да гледатъ и се завърнатъ въ праздната и райска земя — България.

Всичкитѣ тѣзи нѣща, може би, ще се видѣтъ като измислени, за тѣзи отъ читателитѣ, които не познаватъ лично подпоручика Ангелова, причина за което както сами осѣщаме и исповѣдаме е, блѣдното прѣдавание на всичкитѣ негови думи, възглядове и чувства; но за това, ний се утѣшаваме поне съ тѣзи прѣдположения, че може би, настоящитѣ редове, ще възбудѣтъ желание въ нѣкого отъ по-близкитѣ му познайници, да се заематъ по-добрѣ и обширно опишетъ, многото испус-